

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010361
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618010361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému Jakubovi Z., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného M. Z. a odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 9. 1. 2019, sp. zn. 3T/18/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. 2. 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému M. Z., narodenému XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., J. O. XXXX/X, toho času od 22.06.2018 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

u k l a d á

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného M. Z. (ďalej aj ako obžalovaný) vinným v bode 1) z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, v bodoch 2) a 4) zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, v bode 3) zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a v bodoch 5) a 6) z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na skutkových základoch, že:

1) v presne nezistenom čase v mesiaci december 2017 v H. na N. ulici č. XXXX/XX v byte O.. H. Z., v ktorom sa oprávnenne zdržiaval u starých rodičov, odcudzil zo spálne v nočnom stolíku uloženú platobnú kartu značky O. vydanú A. bankou, a.s. k účtu číslo XXXXXXXXXXX patriacu O.. H. Z. a nakoľko poznal PIN kód, v dňoch XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX v H. s takto získanou platobnou kartou z rôznych bankomatov vykonal neoprávnené výbery v celkovej výške 8220 eur,

2) v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX na rôznych miestach v N. a v H. pod zámienkou výhodnej kúpy LED obrazovky, odkúpenia 4 koncertov "Nedvedovci", vyplatenia dlžných odvodov za zamestnancov Z. poisťovni, a.s., postupne vylákal od M. B. finančnú hotovosť vo výške 34500 eur, hoci vedel, že požičané finančné prostriedky nebude schopný v dohodnutej výške a v dohodnutom čase vrátiť, nakoľko v tom čase mal ďalšie dlhy a exekúcie a nemal v úmysle kúpiť LED obrazovku ani odkúpiť koncerty a taktiež vyplatiť dlhy za zamestnancov, nakoľko v tom čase žiadnych nemal, čím poškodenému M. B., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom N., G. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 34500 eur,

3) dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase v H. na A. ulici č. X v priestoroch zimného štadióna, pod zámienkou inštalácie programu do počítača, zabezpečil si od vrátnika kľúč od miestnosti pre časomeračov, takto vylákaným kľúčom si odomkol miestnosť časomeračov a odcudzil z nej dotykový monitor značky ViewSonic a počítačové zariadenie s príslušenstvom, vrátane nainštalovaného softwaru Windows 10 a softwaru TriCO manager, čím Hokejovému klubu HC Topoľčany so sídlom A. XXXX/X, H., L.: XXXXXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 4520 eur,

4) dňa XX.XX.XXXX v H. na parkovisku pri nákupnom centre N., na X. P.O.C., pod zámienkou zakúpenia reproduktorov vylákal od poškodeného A. W. finančnú hotovosť vo výške 5000 eur hoci vedel, že túto nepoužije na zakúpenie reproduktorov ale na iné doposiaľ nezistené účely a tiež vedel, že hotovosť v dohodnutej výške a v dohodnutom čase nevráti, nakoľko mal v tom čase ďalšie dlhy a exekúcie, čím poškodenému A. W., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom H., Z. XXXX/X spôsobil škodu vo výške 5000 eur,

5) dňa XX.XX.XXXX v H. na N. ulici č. XXXX/XX prevzal od konateľa spoločnosti dB Y. s.r.o. R. XX N. Z. 6 kusov boxov techniky dB Technologies DVA T12 s príslušenstvom - 2 kusmi pripojovacích a 4 kusmi prepojavacích káblov v troch prepravných obaloch case-och značky Adam Hall, ktoré zariadenie si prenajala spoločnosť For Events s.r.o., v ktorej bol obžalovaný Jakub Z. jediným konateľom, keď si vyššie uvedenú techniku prenajal na obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX za sumu 880 eur a následne požiadal o predĺženie prenájmu od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX za sumu 960 eur, pričom prenajatú techniku v hodnote 16986 eur dňa XX.XX.XXXX založil u spoločnosti C. s.r.o. O. XXXX/X R. za finančnú hotovosť vo výške 1500 eur, čím poškodenej spoločnosti dB Y., s.r.o. R. XX, XXX XX N., IČO: XXXXXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 16986 eur,

6) v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX si v D., v spoločnosti Pixel Plus SK s.r.o. prenajal profesionálnu techniku - fotoaparát značky Canon 5D EOS MARK IV výrobné číslo XXXXXXXXXXXXX s príslušenstvom - 2 kusy batéria, nabíjačka značky Canon a brašňa s objektívom značky Canon 16-35 mm F/4L IS USM výrobné číslo XXXXXXXXXXXXX a fotoaparát značky Sony a7 Mark III, výrobné číslo XXXXXXXX s príslušenstvom - 2 kusy batéria, nabíjačka Sony a brašňa a objektívom BATIS 25 mm F/2 výrobné číslo XXXXXXXXXXX na obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, pričom túto techniku v hodnote 6054 eur predal v presne nezistený deň koncom mesiaca máj 2018 v H. W. H. za sumu 2800 eur, čím poškodenej spoločnosti A. A. Sk, s.r.o. A. XXXX/X, Nitra, IČO: XXXXXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 6054 eur.

Za to mu bol uložený podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: Jurajovi B. vo výške XX.XXX,- eur, A. W. vo výške X.XXX,- eur, poškodenému C. klubu HC H. vo výške X.XXX,- eur a poškodenej spoločnosti A. A. Sk, s.r.o., vo výške X.XXX,- eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť W., s.r.o. s jej nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť A. A. Sk, s.r.o., odkázaná so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Topolčany (ďalej len prokurátor), čo do výroku o treste v prospech obžalovaného. Odvolanie odôvodnil prokurátor tým, že sa nestotožňuje s ustanoveniami použitými pri ukladaní trestu, keď aplikáciou § 37 písmeno h/ a § 41 odsek 2 Trestného zákona dvakrát prihladol na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, čím porušil zásadu zákazu dvojitého pričítania uvedenú v § 38 odsek 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného pod číslom 1/2011, prijatého dňa 14. 6. 2010. Vzhľadom na túto skutočnosť navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie aj obžalovaný čo do výroku o treste. V písomnom zdôvodnení svojho odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny a konštatoval, že súd I. stupňa nedostatočne prihladol na zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Trestného zákona a nesprávne vyhodnotil vo vzťahu ku skutku pod bodom 2., že by sa tohto dopustil v priamom úmysle, kde súčasne konštatoval, že k výške spôsobenej škody prispel aj poškodený, ktorý nezachoval obvyklú mieru opatrnosti s poukazom na § 415 Občianskeho zákonníka. Jednotlivo sa vyjadril aj k ostatným skutkom kladeným mu za vinu a súhlasil s odvolaním prokurátora, poukazujúc taktiež na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 104/2009.

Ďalej namietol, že súd I. stupňa nevzhladol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona dôvodiac, že sa dopustil viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky bez toho, aby sa dostatočne vysporiadal s otázkou, či niektoré z týchto priestupkov nie sú zahŕadené. Namietol ďalej nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, keď uviedol, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. neurobil vyhlásenie iba z dôvodu, že nesúhlasil s výškou škody, z ktorej nebolo zrejmé, že jej časť vo výške 3.000,- eur uhradil. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/21/2016 zo dňa 30. 3. 2017.

Napokon konštatoval, že päť ročný nepodmienečný trest odňatia slobody nebude na neho pôsobiť prevýchovne, ale negatívne a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, l/, n/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, vo výmere tri roky, ktorý mu bude podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Splnomocnenec poškodeného Petra W. sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril v tom znení, že si je vedomý, že z pozície svojho klienta ako poškodeného mu zákon umožňuje podať odvolanie iba voči výroku o náhrade škody. Napriek tomu uviedol, že obžalovaný odmietol pred konajúcim súdom špecifikovať na čo konkrétne mal vylákané finančné prostriedky použiť a konštatoval, že by bolo na mieste u neho vzhladnúť aj priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno e/ Trestného zákona vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. a podľa § 37 písmeno o/ Trestného zákona vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.

Splnomocnenec poškodeného A. W. sa taktiež písomne vyjadril k odvolaniu obžalovaného, kde uviedol, že sa s týmto nemôže stotožniť, keďže uložený trest je možné označiť skôr za neprimerane nízky. Konštatoval, že námietky obžalovaného k nepoužitiu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona sú bezpredmetné, s poukazom i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo 17/2017. Taktiež odmietol argumentáciu obžalovaného, že by mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona. Opätovne zdôraznil potrebu priznania ďalších priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno e/, písmeno o/ Trestného zákona. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že zotráva na písomných dôvodoch podaného odvolania a konštatoval, že z dôvodu aplikácie ustanovenia § 37 písmeno h/ Trestného zákona, nesprávne súd I. stupňa vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace. Navrhol rozsudok Okresného súdu Topolčany podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušiť a obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno

j/, l/, n/ Trestného zákona, pri nezistení priťažujúcich okolností, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí skutky úprimne oľutoval. Uviedol, že sa ich dopustil v krátkom čase a uložený trest považuje za neprímerane prísny. Pokiaľ ide o nároky poškodených, ak by mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, zamestnal by sa a počas víkendov by vykonával podnikateľskú činnosť, z čoho by postupne škodu poškodeným uhradil. Nebol nikdy súdne trestaný a požiadal preto o ďalšiu šancu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že zotrváva na podanom odvolaní z dôvodov v ňom uvedených. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného v časti týkajúcej sa poľahčujúcich okolností, stotožňuje sa s odôvodnením súdu I. stupňa, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j/, n/ Trestného zákona v danom prípade neprichádzajú do úvahy, preto v tejto časti nepovažuje odvolanie obžalovaného za dôvodné. Navrhla podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť tak, ako je uvedené v písomnom petite odvolania.

Splnomocnenec poškodeného A. W. O.. A. F. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava svojich písomných vyjadrení a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť a rozhodnúť v zmysle petitu prokurátora.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušiť z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a súčasne uložený trest je neprímeraný.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval, rešpektujúc obmedzený revízny princíp v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď namietal, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprímerane prísny. Prokurátor podal odvolanie čo do výroku o treste v prospech obžalovaného dôvodiac, že súd I. stupňa pochybil, keď súčasne aplikoval ustanovenie §37 písmeno h/ Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona, porušiac zákaz dvojitého pričítania uvedený v § 38 odsek 1 Trestného zákona.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že sa dopustil 24 priestupkov v priebehu posledných troch rokov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa k spáchaným skutkom priznal a úprimne ich oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a súčasne zistil priťažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona).

Zhodne ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona, že sa priznal k spáchaným skutkom a tieto úprimne oľutoval. Súčasne správne nevzhladol poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno d/, písmeno j/ a písmeno n/ Trestného zákona. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutky až po

dovŕšení 21 rokov ťivota. Ani pred ich spáchaním nevedol riadny ťivot, poukazujúc na počet priestupkov a súčasne ťiadnym spôsobom aktívne nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní ani súdu pri objasňovaní trestnej činnosti mu kladenej za vinu. Napriek tomu, ťe urobil vyhlásenie o vine v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, toto vyhlásenie neurobil vo vzťahu ku všetkým skutkom kladeným mu za vinu. Pokiaľ ide o jeho námietku, ťe vyhlásenie vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. neurobil iba z dôvodu chybnému výrok ohľadne výšky škody, krajský súd konštatuje, ťe v skutku bola správne vyjadrená výška spôsobenej škody, pričom sama skutočnosť, ťe časť z nej už bola medzičasom uhradená, bola premietnutá vo výroku o náhrade škody, v odôvodnení rozhodnutia a vzatá do úvahy aj pri posudzovaní primeranosti trestu a nebolo nevyhnutne potrebné, aby bola takto vyjadrená i v skutkovej vete. Krajský súd ďalej konštatuje, ťe poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/ a § 36 písmeno n/ Trestného zákona síce môžu byť priznané a zohľadnené kumulatívne, avšak v danom prípade na to neboli splnené zákonné podmienky.

Ďalej krajský súd zistil, ťe súd I. stupňa pri ukladaní trestu zohľadnil u obťalovaného priťažujúcu okolnosť, ťe spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona) a súčasne mu ukladal trest po použití tzv. asperačnej zásady (§ 41 odsek 2 Trestného zákona). Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa týmto pochybil, keď dvakrát prihliadol na skutočnosť, ťe sa dopustil viacerých skutkov, poukazujúc i na znenie zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 104/2009, prijatého dňa 14. 6. 2010 a uverejneného pod číslom 1/2011, čím došlo k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania uvedenej v § 38 odsek 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené pochybenie súdu I. stupňa, ktorým došlo k porušeniu Trestného zákona a preto, ťe krajský súd považoval uložený trest obťalovanému za neprimeraný, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, ťe obťalovanému uložil primeraný trest.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, ťe mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny ťivot a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zistil u obťalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistil ťiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona a keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi okolnosťami, ukladal obťalovanému trest zohľadniac ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona po úprave základnej trestnej sadzby (3 až 10 rokov), znížením hornej hranice o jednu tretinu na trestnú sadzbu 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov a následne po úprave postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, t.j. po zvýšení hornej hranice o jednu tretinu, na 3 roky až 10 rokov a 2 mesiace. Takto mu vymeral trest pri samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, keď mu oproti súdu I. stupňa znížil trest po vypustení priťažujúcej okolnosti a najmä z dôvodu, ťe súdom I. stupňa uložený trest považoval za neprimeraný vzhľadom na skutočnosť, ťe sa jedná o prvýkrát trestaného páchatel'a.

Napriek tomu, ťe podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, aj páchatel' si musí uvedomiť dôsledky svojho správania. Nadriadený súd preto napriek námietkam zo strany obťalovaného, ťe chce uhradiť dlhy, ktoré má voči poškodeným a jeho ťiadosti o uloženie podmiennečného trestu, tieto nepovažoval za primerané, poukazujúc najmä na počet ním spáchaných skutkov, ich závažnosť a spôsobený následok v podobe celkovej škody prevyšujúcej 70.000,- eur, z ktorej doposiaľ uhradil iba sumu 3.000,- eur. Z uvedených dôvod bolo nevyhnutné uložiť obťalovanému trest nepodmiennečný, ktorý jediný v danom prípade naplní účel trest tak z hľadiska jeho ochrannej funkcie ako i z hľadiska dosiahnutia individuálnej a generálnej prevencie.

Odvoláciu námietku obťalovaného, ťe výšku spôsobenej škody v skutku pod bodom 2. zapríčinil aj sám poškodený M. B., keď pri požičaní peňazí nezachoval obvyklú mieru opatrnosti, považuje krajský súd

za absurdnú, zdôrazniac, že to bol práve obžalovaný, ktorý pod rôznymi zámienkami vylákal postupne od poškodeného peňažné plnenia, pričom poškodený mu vyhovel iba z dôvodu, aby mu pomohol.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Preto i odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd nepreskúmaval návrhy splnomocnenca poškodeného na aplikáciu ďalších príťažujúcich okolností, keďže odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátorom podané nebolo.

V ostatných výrokoch zostal rozsudok súdu I. stupňa nezmenený.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na podklade odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 odsek 3 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.